

Mokyklos žinios

Petro Vileišio gimnazijos laikraštis

Leidžiamas nuo 1996 m.

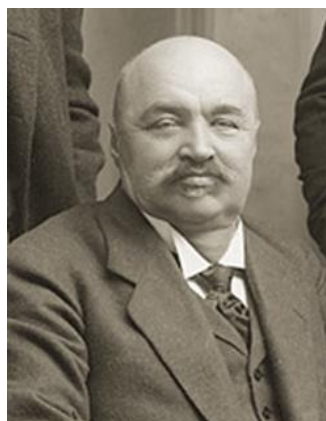
Nr. 5 (132). 2016 m. sausis

„Mokyklos žinios“ gimė prieš 20 metų!

Sausio 25-oji – Petro Vileišio gimtadienis

„Šis laikraštis skirtas mokyklos moksleiviams ir visiems, kurie neabejingi jaunimo gyvenimui, jų problemoms. Petras Vileišis šio amžiaus (XX a. – *pstb.*) pradžioje džiugino lietuvių širdis laikraščiu „Vilniaus žinios“. Mes, laikraščio leidėjai, jį pavadiname „Mokyklos žiniomis“, – tokia įžanga pradėtas pirmasis laikraščio numeris, išleistas 1996 metų sausio 24 dieną. Tada buvo minimos 145-osios Petro Vileišio gimimo metinės. Laikraščio iniciatorė ir leidėja – Vileišiečių organizacija, beje, tuo metu ir įsikūrusi – 1996 metų sausio 15 dieną ji oficialiai įregistruota.

Pirmoji laikraščio redaktorė – Kristina Vaidžiūnaitė, o konsultavo leidejus lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Vitalija Indrišionienė. Laikraštis buvo paženklintas Vileišiečių organizacijos emblema. Jis įvardytas kaip „Pasvalio P. Vileišio vidurinės mokyklos laikraštis“.

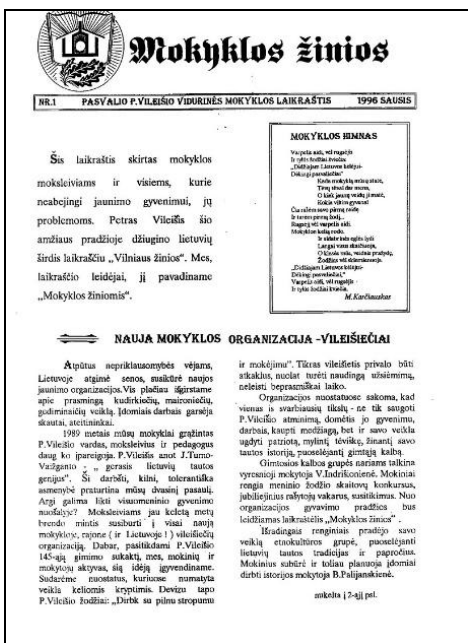
Žymus, daug Lietuvai nusipelnęs žmogus, kurio vardu vadinasi mūsų gimnazija, **gimė prieš 165 metus**: 1851 m. sausio 25 d. Jis – Medinių kaimo ūkininkų vaikas. Baigė Šiaulių berniukų gimnaziją, studijavo matematiką Peterburgo universitete, paskui baigė Peterburgo kelių institutą – tapo geležinkelių ir tiltų statybos specialistu. Per savo gyvenimą pastatė apie 50 tiltų ir nutiesė šimtus kilometrų geležinkelių.

Petras Vileišis atvirai priešinosi lietuvių tautos rusinimui, atkakliai kovojo dėl 1864 m. caro uždraustos lietuviškos spaudos laisvės. 1904 m. gegužę su tauta šventė pergalę – caras paskelbė spaudos laisvę. P. Vileišis daug pastangų dėjo siekdamas atgaivinti lietuviybę Vilniuje. Įkūrė spaustuovę, lietuvių knygyną, ėmė leisti laikraštį „Vilniaus žinios“. Kartu su juo darbavosi Jonas Basanavičius, Jonas Jablonskis, Povilas Višinskis, Gabrielė Petkevičaitė-Bitė, Vaižgantas ir kt. Savo lėšomis P. Vileišis išleido apie 100 knygų.

Visa tai turbūt žino kiekvienas gimnazijos moksleivis – juk 1-oje klasėje su Petro Vileišio asmenybe susipažįstama pilietiškumo pagrindų pamokose.

Tačiau, ko gero, ne viską dar įsiminėme, o gal ir ne viską esame girdėję.

Dešimt įdomių faktų apie Petrą Vileišį rasite 3-iam puslapyje.

Taip atrodė 1-asis numeris

Daugiau apie laikraštį – 2-ame puslapyje

Kaip keitėsi laikraštis?

Per 20 metų laikraščiu vadovavo net 15 redaktorių (bet vien merginos!): Kristina Vaidžiūnaitė, Jolanta Mockutė, Gintarė Gegužinskaitė, Goda Prapuo-lytė, Svajūnė Jackūnaitė, Marija Briedytė, Sigita Slavinskaitė, Justina Baltušytė, Oresta Dvarvytė, Neringa Krikščiūnaitė, Karolina Kuodytė, Inga Skirvainytė, Aistė Kuliavcevaitė, Monika Valun-tonytė, šiuo metu – Iveta Janušauskaitė, 15-oji re-daktorė. Dauguma redaktorių priklausė Vileišiečių organizacijai. Tačiau laikraštis „pabėgo“ iš organi-zacijos – jis tapo visų moksleivių periodiniu leidi-niu, išleidžiamu gimnazijos lėšomis.

Laikraščio leidėjams talkino lietuvių kalbos ir literatūros mokytojos: be Vitalijos Indrišionie-nės, juos globojo Erika Bujevičienė, Vitalija Skar-džiuvienė, Vaida Garbštienė, šiuo metu – Regina Grubinskienė.

Iš pradžių laikraštis buvo leidžiamas kartą per 2 mėnesius – įvairaus formato ir nevienodos apimties: nuo 1A4 formato lapo iki 12 puslapių. Nuo 2004 metų išeidavo kartą per mėnesį 4 puslapių apimties, o nuo 2005 metų iki dabar kartą per mėnesį išleidžiamas 8 puslapių laikraštis.

Šis numeris – jau 132-asis!

Laikraščio logotipas keitėsi.

Nuo 2000 m. ženklinamas gimnazijos emblema

Žinoma, keitėsi ir leidinio išvaizda: leidėjai tobulėjo, išmoko geriau dirbti su kompiuteriu, gražiau maketuoti laikraščio puslapius, tekstą skai-dyti skiltimis, kaip ir dera laikraščiu.

O kaip keitėsi laikraščio turinys?

Nuo pat pirmojo numerio laikraštis skelbė gimnazistų literatūrinę kūrybą, būdavo gausiai iliustruojamas piešiniais. Dabar turime „Literatū-rinį puslapį“ – taigi laikraštis literatams yra puiki tribūna. Piešinių mažiau, straipsnius daugiau

ilustruojame nuotraukomis – technologijos tobu-lėja, ir mes išmokome jomis naudotis.

Pradžioje straipsnelių autoriai pasirašinėdavo inicialiais, slapyvardžiais (Plaštakė, Vaidilutė be kasų, Kvietkelis, Kūdikėlis Madži, Klišė bedantis, Angeliukas ir t. t.). Vėliau išdrąsėta, pasirašinėta vardais ir pavardėmis, ir netgi piktintasi anonimu, kuris nunešė savo straipsnį, kritikuojantį gimnaziją, į rajono laikraštį „Darbas“...

Nevengota aštrios kritikos ir gimnazijos laik-raštyje – ir mokinių, ir netgi mokytojų atžvilgiu. „...didžiausia problema – pusė gimnazistų neverti šio vardo. Turėtų vykti atranka, tada mokytoji patys geriausi rajono moksleiviai“, – rašyta 2001 m., kai įteisintas gimnazijos statusas. Pasipiktinimą buvo sukėlęs sprendimas visiems segėti korteles su vardu ir pavarde, gimnazistai ne kartą piktinosi pinigų rinkliavomis, kritikavo mokytojus, kurie, užuot pasisveikinę su mokiniu, „stebi grindis“...

Korespondentai vykdė apklausas, tyrimus, kėlė aktualias problemas. Štai skaitome, kad prieš 15 metų gimnazijoje rūkė 22% moksleivių. Rašyta apie „langaligę“ – t. y. tvarkaraščio „langus“, atsi-radusius įvedus profilinį mokymąsi. Prieš 13 m. vyko apklausa, ko gimnazijoje trūksta: tuomet labiausiai trūko kompiuterių, vadovėlių ir... demokratijos: mokiniai negalintys pareikšti savo nuomonės, mokytojai turintys išskirtinių mokinių, kurie visada teisūs...

Iki šiol išlaikome pradžioje gimusią tradiciją daryti interviu su mokytojais, mokiniais. Anksčiau kalbinti ir studentai, ir gimnazijos svečiai (pvz., grupė „Skamp“), ir kitaip su gimnazija susiję žmo-nės (pvz., poetas V. Braziūnas).

Humoras laikraštyje buvo įvairus: skelbti pačių mokinių sudaryti linksmi kryžiažodžiai (apie gimnaziją), juokingi horoskopai, juokauta netgi taip: „Iš kelių pavardžių mes galime išsikepti duo-ną: J. Kruopytė, G. Raugalytė ir gauname S. Ke-palą, M. Baltaduonį, užsigeriame E. Kisieliuimi...“

Darome išvadą, kad anksčiau gimnazijos laikraštis būdavo ir aštresnis, ir linksmesnis. Dabar tapome rimtesni, deja, ir „švelnesni“, o jei išdrįs-tame kritiškiau ką nors parašyti, mokytojai įsi-žeidžia ir mus išbara...

(Beje, išgyvenę 20 metų, grįžtame prie anks-tesnio įvardijimo, kad tai *gimnazijos laikraštis*, ne „moksleivių leidinys“: juk anksčiau laikraščiu ra-šydavo ir mokytojai, gal ir dabar prisiprašytume?)

Gyvuosime ir toliau, kol turėsime skaitytojų. Tikimės, jog internetinė gimnazijos svetainė mūsų nenukonkuruos...

Redakcija

10 faktų apie Petrą Vileišį

Medinių kaimas – Petro Vileišio gimtinė
(iš Pasvalio krašto muziejaus archyvo)

1. 1921 m., būdamas 70 metų, iš Rusijos grįžo į Lietuvą, bet apsigyveno ne Vilniuje, savo prabanguose rūmuose (dabar ten Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas), o Kaune – mat Vilnių tuomet buvo užėmę lenkai.

2. Grįžo iš Rusijos be jokių lėšų, keletą metų gyveno sunkiai, nors anksčiau dosniai šelpė, rėmė kitus, savo pinigais aukojo tautos reikalams.

3. Petras Vileišis nepriklausė jokiai partijai.

4. Petriui Vileišiui teko dirbti Nepriklausomos Lietuvos Respublikos valdžioje: 1922 metais jam, sulaukusiam 71 metų, buvo patikėtas Susisiekimo ministerijos vadovo portfelis. Tačiau ministru išbuvo tik 4 mėnesius ir 19 dienų – dėl sveikatos ir konfliktų pasitraukė. Patriotui, idealistui buvo sunku prisitaikyti prie kitų valdžios žmonių, kuriems rūpėjo karjera, asmeninės ambicijos, o ne Lietuvos reikalai.

5. Jam suteikti Vilniaus universiteto Humanitarinių mokslų fakulteto lietuvių literatūros ir Technikos fakulteto inžinieriaus garbės daktaro vardai.

6. Petras Vileišis vadovavo Karo muziejaus Kaune statybos komitetui, parinko rūmams tinkamą vietą Vienybės aikštėje.

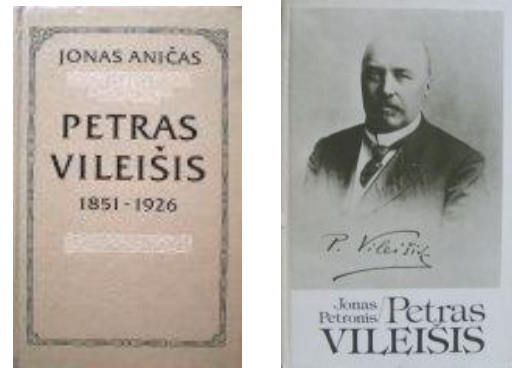
7. Jam buvo suteikta garbė paskambinti Karo muziejaus bokšte pakabintu Laisvės varpu, padovanotu Amerikos lietuvių.

8. Mirė Petras Vileišis Palangoje – 1926 m. rugpjūčio 12 d.

9. P. Vileišis turėjo tris sūnus (Joną, Vytautą ir Petrą, kuris mirė 12 m.) ir tris dukteris (Eleną, Mariją, Kazimierą).

10. Jam paminklas stovi ne tik Pasvalyje, prie mūsų gimnazijos, bet ir Kaune – Karo muziejaus sodelyje greta kitų garbingų Lietuvos veikėjų yra ir

P. Vileišio biustas. Kitokie paminklai – 2 knygos: Jono Petronio apybraiža (1992) ir Jono Aničo išsami monografija „Petras Vileišis“ (1993).

Knygos apie Petrą Vileišį

Vileišiečių organizacija gyvuoja jau 2 dešimtmečius!

Ši organizacija, įkurta 1996 m., jungia gimnazistus, pasiryžusius dirbti visuomenei naudingą darbą, saugoti Petro Vileišio atminimą, studijuoti tautos istoriją, puoselėti gimtąją kalbą, tautines tradicijas, krašto papročius. Organizacija rengia pažintines išvykas, žygius, labdaros akcijas, palaiko ryšius su žymiais kraštiečiais ir Vileišių giminės ainiais, prižiūri jo tėvų ir brolio kapus, puoselėja parką Mediniuose, dalyvauja kraštotyros darbų parodose, konferencijose, kuria projektus. Kasmet, minint Petro Vileišio gimtadienį, į organizaciją įstoja nauji nariai, kurių iškilmingą priesaiką priima Vileišių giminės atstovai. Vileišiečiai turi savo šūkį, himną, vėliavą, emblemą, nario pažymėjimą.

Vileišiečių organizacijos emblema

Emblemą sukūrė dailės mokytoja Leonora Stravinskienė. Centre yra Gedimainičių stulpai – vienas iš Lietuvos valstybingumo simbolių, o iš jų sklindantys spinduliai simbolizuoja Tėvynės meilę, kuri būdinga ir Vileišio asmenybei. Knyga irgi skleidžia spindulius. O apačioje esantys ažuolo lapai – darbštumo, tvirtybės, valios simbolis.

Nukelta į 4 p.

Vileišiečių organizacija veiklos šūkiu pasirinko šiuos Petro Vileišio žodžius: „Dirbk su pilnu stropumu ir mokėjimu“.

Veiklos pradžioje buvo sukurtos penkios sekcijos: istorikų (vadovavo istorijos mokytoja Vlada Paliulienė), kraštotyrininkų (vadovė lietuvių kalbos mokytoja Erika Bujevičienė), etnokultūros (vadovė istorijos mokytoja Birutė Palijanskienė), gimtosios kalbos (vadovė lietuvių kalbos mokytoja Vitalija Indrišionienė) ir muziejininkų-gidų (vadovė direktoriaus pavaduotoja, mokytoja Janina Miežianskienė).

„1996 metų sausio mėn. 15 d. Pasvalio rajono Savivaldybės administracija įregistravo Vileišiečių organizaciją. Sausio mėnesio 26 d. atsirado puiki proga Vileišiečių organizacijos narių pristatymui. Per iškilmingą Petro Vileišio 145-ojo gimtadienio minėjimą, kuriame dalyvavo nemažas būrys iš Pasvalio kilusių kraštiečių bei Vileišių giminės narių, visų svečių, mokytojų ir mokinių akivaizdoje prie mokyklos vėliavos priesaikos žodžius ištarė 98 pirmieji vileišiečiai. Juos šiltai sveikino Vileišių giminės ainiai kauniečiai Danutė Vileišytė, Genovaitė Vileišienė, Dalia Klungevičiūtė, Kazimieras Vileišis. Beje, jis palaimino vileišiečius, simboliškai apiberdamas grūdais iš senos sėtuvės, kad „suvešėtų didelis vešlus Medinių laukas“. Kraštiečių poetas Mykolas Karčiauskas palinkėjo iš Vileišių mokyti meilės, ištikimybės, ir „teišdygsta gairės daigai, tevirsta jie galingais dvasios medžiais, kokiais buvo Petras, Jonas ir Antanas Vileišiai“, – apie organizacijos veiklos pradžią pasakoja mokytoja Janina Miežianskienė, kurią pažįstame ne tik kaip pirmąją Vileišiečių organizacijos vadovę, bet ir kaip ilgametę gimnazijos muziejaus vedėją, Dailės galerijos globėją.

Vileišiečiai Vilniuje prie Petro Vileišio rūmų kartu su Jono Vileišio anūke Dalia Bobeliene (stovi antra iš kairės pirmoje eilėje). 1996-10-11

Pirmoji vadovė prisimena: „Rinkome ir tvarkėme medžiagą apie mokyklą baigusius žymius

kraštiečius, Petro Vileišio giminės žmones, atnaujino ekspoziciją, leidome organizacijos kroniką, organizavome įvairius renginius. Pirmaisiais veiklos metais užmezgėme ryšius su Lietuvoje ir užsienyje gyvenančiais Petro Vileišio giminės ainais (net su 17), pradėjome bendrauti, kasmet kviešti į P. Vileišio gimimo dienos šventes ir kitus renginius. Buvusio mūsų mokyklos auklėtinio poeto Mykolo Karčiausko dėka susipažinome su daugeliu žymių kraštiečių, kultūros, mokslo, meno veikėjų.“

Nuoširdžiai su vileišiečiais dirbusi mokytoja Erika Bujevičienė pasakoja, kad ypač įsiminė susitikimai su Barbora Vileišyte: „ir kai ji buvo atvykusi į Pasvalį, ir kai ekskursijos metu Romoje su vadove Janina Miežianskiene lėkėme su ja susitikti į jos darbovietę – Vatikano radiją. B. Vileišytė dirbo ir populiaraus Europoje žurnalo „Krivulė“ redakcijoje, todėl ne vieną straipsnį išspausdino ir apie vileišiečių nuveiktus darbus.“

Barbora Vileišytė (kairėje) lankėsi gimnazijoje: pasirašo svečių knygoje (dešinėje organizacijos vadovė Janina Miežianskienė). 2000 m.

Janinos Miežianskienės nuomone, pirmaisiais organizacijos gyvavimo metais įsimintiniausia buvo išvyka „Petro Vileišio takais Vilniuje“. Ji tapo tradicinė, ir vis nauji nariai P. Vileišio takais praeidavo beveik kasmet, o nuolatinis gidas – kraštiečių istorikas, profesorius Jonas Aničas.

*Vileišiečiai Vilniaus Rasų kapinėse prie Petro Vileišio
giminės kriptos su profesoriumi Jonu Aniču (dešinėje).
2010 m. birželis*

2002 metais organizacijos vairą perėmė ir iki šiol savo rankose laiko istorijos mokytoja Birutė Palijanskienė.

*Nepriklausomybės Akto signataro Jono Vileišio
jauniausioji dukra Rita Vileišytė-Bagdonas beria grūdus
ant naujųjų vileišiečių galvų. 2002-01-25*

Štai kaip šiltai prisimena veiklą Vileišiečių organizacijoje net 4 metus jos tarybai pirmininkavęs Eligijus Jakavickas: „19-ame kabinete aš niekada nesu turėjęs pamokų, tačiau šis kabinetas man būdavo bene svarbiausias gimnazijoje. Po pamokų, pravėręs šio kabineto duris, tu patekdavai į kitokią aplinką. Čia nebuvo nei skambučio, kviečiančio į pamoką ar į pertrauką, nei pažymių rašymo ar atsakinėjimo prie lentos. Kartu su kitais Vileišiečių organizacijos nariais šiame kabinete praleidome daug valandų organizuodami renginius, rašydami metinius planus ir projektus, siekdami dar labiau įprasminginti Vileišių darbus, išsaugoti jų atminimą ir vertybių, kuriomis jie vadovavosi, sklaidą. 19-as kabinetas – tai lyg didžiojo Lietuvos kėlėjo Petro Vileišio pėdomis prisiekusių eiti jaunųjų gimnazistų švyturys, iš kurio sklindanti šviesa iki šiol sukviečia jaunuosius vileišiečius dirbti prasmingus darbus.

Džiaugiuosi, jog mano šilti ryšiai su Vileišiečių organizacija ir bendri darbai su vileišiečiais, net man jau išvykus iš Pasvalio, buvo įvertinti, ir buvau pakviestas vesti Petro Vileišio gimimo dienos minėjimo renginį Gimnazijoje, o vėliau ir berti Medinių kaimo grūdus ant jaunųjų gimnazistų galvų taip krikštydamas juos, stojančius į Vileišiečių organizaciją. Tai buvo labai maloni ir jaudinanti akimirka, nes, rodos, dar visai neseniai pats klūpojau ant vieno kelio, sakydamas vileišiečio priesaiką. Dėl tokių prisiminimų, padarytų darbų prasmingumo ir pačių vileišiečių yra verta sugrįžti

ties į Gimnazijos 19-tą kabinetą, tiek ir į pačią Gimnaziją.“

*Tradicinis medelių sodinimas Medinių kaime –
Petro Vileišio giminėje. 2001-10-03*

Vileišiečių himnas

*Žodžiai – gimnazistės vileišietės Godos Prapuolenytės ir
mokytojos Irenos Linkevičienės.*

Muzika – mokytojos Bronės Mainonienės.

Norėjau turėti draugų,
Kad vienam nebūt nuobodu,
Sėkti Vileišio pėdom,
Vienminčiams burtis krūvon.

Nepamiršim Vileišio darbų,
Jo idėjų, siekių didžiųjų.
Vileišiečiai visuomet būry:
Mes draugystę nešiosim širdy.

Aš dirbsiu, kiek spėkos man leis,
Kovosiu už tuos, kur ateis, –
To noriu ir tuo aš tikiu, –
Tik gėrio mes sieksim kartu.

Priedainis:

Darbštūs ir garbingi,
Su šypsena, laimingi,
Žingeidūs ir protingi –
Tai vileišiečiai – mes.

*Vileišiečius krikštija Vileišių giminės ainė
Dalia Klungevičiūtė-Strazdienė. 2011-01-28*

LITERATŪRINIS PUSLAPIS

Jaunieji filologai surėmė ietis...

Jaunųjų filologų konkursas vyksta kasmet. Šiomet mokyklos etapas vyko Krinčine, Eugenijaus ir Leonardo Matuzevičių muziejuje. Konkurse dalyvavo 5 gimnazijos mokiniai, ir visi jie yra literatūroje būre-

lio nariai (2 poetės, 3 prozininkės).

Krinčine vyko tradiciniai literatūros skaitymai „Užgimimo šviesoje“, skirti broliams poetams Matuzevičiams

atminti, nes gruodžio 24-ąją Eugenijaus gimtadienis, o sausio 3-ąją – Leonardo. Gimnazijos moksleiviai įsijungė į šį renginį, jo pradžioje skaitė savo kūrybą. Skaitymus pajavairino Fausto Petriškio ir Kotrynos Kraptavičiūtės atliekamos dainos.

Aivita Gegevičiūtė pateikė novelių ciklą „6 būdai mirti“, aš pristaciau tris fantastines noveles, Kotryna Kraptavičiūtė ir Reda Grigaitė – eilėraščius. Inesa Židonytė Krinčine kūrybos neskaitė, bet konkurse dalyvavo su novelių rinkiniu. Taip pat po 1 kūrinį skaitė Rūta Staškevičiūtė ir Kornelijus Gaubas (kaip debiutuo-jantys kūrėjai).

Padėkas ir dovanėles įteikė lietuvių kalbos mokytoja ir jaunųjų filologų konkurso vertinimo komisijos narė Vitalija Indrišionienė. Antroje renginio dalyje E. Matuzevičiaus ir savo kūrybą skaitė vyresnio amžiaus literatai. Beje, renginio

pradžioje klausėmės Eugenijaus Matuzevičiaus balso įrašo, kaip jis skaito savo eiles.

Muziejuje, kur vyko skaitymai, buvo labai jauku, kūrenosi židynys... Išties smalsu paklausti ir kitų kuriančių žmonių. Įdomu, kaip savo eiles skaito patys autoriai.

O štai neseniai sužinojome šio konkurso rajono etapo rezultatus. Prozos sekcijoje **Aivita Gegevičiūtė užėmė I vietą**, aš – II, o Inesa Židonytė – III. Poezijos sekcijoje **Kotryna Kraptavičiūtė pelnė I vietą**, o Reda Grigaitė – III. Taigi laureačių Aivitos ir Kotrynos kūryba siunčiama į šalies etapą. Lauksime gerų respublikinės komisijos įvertinimų!

Beje, jaunųjų filologų konkurso šalies etapas vyks mūsų gimnazijoje kovo 17–19 dienomis.

Justė Kačerauskaitė

Inesa Židonytė

Tavo eilėraštis

Novelė pagal H. Radausko eilėraščių „Audra“, kūrybinės raiškos konkurse Vaškuose pelniusi III vietą

Sėdžiu ant lovos savo kambaryje. Vėlus vakaras. Na, iš tiesų ne toks jau vėlus, tiesiog dangus aptrauktas pilkomis debesų kepurėmis. Pasigirsta tylus dudenimas, nuo kurio mano kūnas nueina pagaugais. Prieinu prie lango, atitraukiu užuolaidą ir pažvelgiu į juodą tuštumą. Vienas blyksnis ir viskas, kas yra už lango ir mano kambaryje, nusidažo įvairiomis spalvomis. Lyg Tu būtum išliejęs dažų paletes ant žemės. Bet tik trumpai – kaip mirksnis, akimirka... Vieni sako, kad tai audra, kurią sukuria aukštas ir žemas slėgis... Kiti sako, kad Tu žaidi kėgliais ar verki dėl mūsų nedorų poelgių... Bet aš žinau, ką Tu darai... Aš suprantu...

Tu kaip miškų rūstus kirtėjas, pasiuntęs vėją, šokantį girioje juodoj. Stebi krentančius lapus nuo medžių šakų, beveik plikų. Tu akimis seki kiekvieną lašą, mažą ar didelį, krentantį nuo lapo krašto ar pastogės, kur tupi žvirbliai sužvarbė. Ir Tu, matydamas visa tai, eilėraščių žemėje rašai.

Klausaisi Tu, klausaisi ir aš, kaip šakos skamba tamsoje lyg stygos seno smuiko. Vartai senas medžių knygas, o jų lapai skrieja dangumi kaip paukščiai. Jie maišos, atsimaišo, šiurena... Ir vėl paleidęs blyksnį, liejantį spalvas ant bespalvės žemės, Tu eilėraščių rašai.

Skęsta baltos burės jūroj siautulingoj, trokštančios naujų skaisčių, baltų patalų. Štai plyšta debesų sudėvėtos pilkos kepurės, paleisdamos smulkius lašus. Vėjas vis maišo Tavo darbo vaisius. Bet Tau paprasto vėjo per mažai, ir, siūsdamas stipresnį gūsį, Tu vėl nesutramdomą eilėrašį rašai.

Ir vėjas siaučia pažemėj, vis siūsdamas dėl Tavo kirčių. Nuplėšia nuo virvių užmaršios kaimynės paliktus skalbinius, prieš tai sudraskęs į skutelius lapus. Žybsi blyksniai iš visų pusių, atrodo, kad dangus vulkanais liejas. Ir užsidega girios bei laukai, kuriems Tu žūti įsakai.

Ir štai eilėrašį stebiu didingą, ne vien ranka ir rašalu melsvu rašytą...

Ir vėl gimnazistus bandė vilioti universitetų ir kolegijų atstovai

Sausio 22 d. gimnazijoje vyko karjeros diena „Mokausi profesijos gyvai“. Šiomet atvyko mažiau svečių nei praėjusiais metais. Paskaitas vedė svečiai iš 6 universitetų ir 6 kolegijų. Taip pat atvyko daug pasiekę žmonės, kurie papasakojo savo sėkmės istorijas. Smagu, kad į gimnaziją sugrįžo ir buvę gimnazistai, kurie su mumis pasidalijo kopimo karjeros laiptais paslaptimis.

Keletas konferencijoje dalyvavusių gimnazistų sutiko pasidalyti savo išpūdžiais:

Armandas Stipinas: „Buvo labai įdomios paskaitos. Vienoje sekcijoje kalbėjo apie investavimą, mokė pagrindinių taisyklių. Kita sekcija supažindino su KTU, kalbėjomės apie savą verslą, vadybą. Po to buvo pademonstruoti įdomūs, pačių studentų sukurti robotai. Tikrai buvo įdomu!“

Tomas Grincevičius: „Buvau KASP ir dar vienoje, net neatsimenu, kokioje sekcijoje. Nereikalingas dalykas, kai žinau, ko noriu gyvenime. Laiko gaišimas! Man nepatiko ir buvo neįdomu.“

Andželika Ardulevičiūtė: „Klausiausi apie policiją ir apie verslą, bet tik šiaip užsirašiau, nes nebuvo kur eiti. Tačiau buvo visai smagu paklaustyti! Ši diena vis tiek buvo naudinga, padėjo labiau apsispręsti.“

Danielius Trimakas: „Dalyvavau sekcijoje apie kariuomenę. Šią sekciją rinkausi, nes pats ateityje žadu stoti į kariuomenę. Tiems, kas nė kiek nesusipažinę su Lietuvos kariuomene, buvo verta dalyvauti. Aš asmeniškai nieko naujo nesužinojau. Konferencijoje pasakojo apie kariuomenės pajėgas, kodėl verta eiti tarnauti. Taip pat buvo uždavinėjami klausimai, o už juos dalinami prizai.“

Aistė Mažuolytė: „Dauguma mano bendramaužių dar nenutuokia, kuo norėtų būti ateityje,

todėl tokios paskaitos – didelė pagalba ieškant savęs.“

Giedrė Šedytė

Kaip sekasi mūsų buvusiems gimnazistams studijuoti?

Jeigu kas manęs neprisimenate, tai aš esu Milda, praėjusiais mokslo metais baigiau gimnaziją ir dabar jau studijuojau. Puikiai prisimenu gimnazijoje praleistus ketverius metus, o labiausiai 4-ą klasę ir bandymą suprasti, ką toliau noriu veikti gyvenime. Buvau tvirtai apsisprendusi, kad stosiū į humanitarinius mokslus, labiausiai traukė filologija. Galiausiai, turėjau du variantus: lietuvių filologija arba rytų Azijos šalių kultūros ir kalbos. Pasirinkau... Aziją! Ir tikrai dėl to nesigailiu. Tiesą sakant, žmonės, kurie išgirsta, ką studijuojau, būna nustebę, ir kiti net paklausia: „Vaikeli, ar tavęs niekur kitur nepriėmė?“ Tokia žmonių reakcija mane prajuokina. Taip, sutinku, rytų Azijos šalių kalbos – iššūkis, ne kiekvienas renkasi tokią specialybę.

Vytauto Didžiojo universitete suteikiama galimybė pasirinkti pačiam, kurią kalbą (iš korėjiečių, japonų ir kinų) nori studijuoti. Aš pasirinkau korėjiečių. Iš pradžių buvo šokas, kai reikėjo išmokyti abėcėlę. Bet, ją išmokus ir dėstytojai paprašius ką nors perskaityti, užlieja toks geras jausmas! Supranti, kad moki skaityti korėjietiškai, kad rašmenys tau nebepanašūs į pagaliukus ir jau skiri, kur kokia raidė.

Žinoma, dar smagiau – studentiškas gyvenimas. Su grupės draugais dažnai bendraujame su azijiečiais, dalinamės išpūdžiais, svajonėmis. Vaikščiojame po Kauną, iš tikrųjų tampame su jais labai artimi. Tokių nuoširdžių žmonių man dar niekada neteko sutikti!

Tai buvo viena iš mano svajonių – pažinti Rytų kultūros atstovus. Esu be galo laiminga pasirinkusi būtent šią studijų kryptį ir tikiuosi, kad šiemet gimnazijos ketvirtokai taip pat priims teisingus sprendimus!

Milda Čepaitytė

Akimirkos iš studentiško Mildos gyvenimo:

Ką manote apie „Mokyklos žinias“? Mini interviu

1. Kalbinu gimnazijos skaityklos ir bibliotekos darbuotojas:

- Ar skaitote gimnazijos laikraštį?
- *Žinoma! Skaitome kiekvieną numerį.*
- O ar gimnazistai skaitykloje skaito laikraštį?
- *Taip, moksleiviai dažniausiai skaito, kai išeina naujas numeris.*
- Ar, Jūsų nuomone, gimnazijai vis dar reikalingas laikraštis?
- *Labai reikalingas, nes aprašoma gimnazijos veikla, įdedama mokinių kūrybos. Moksleiviai džiaugiasi išvydę savo nuotraukas, darbus laikraštėje. Tai juos dar labiau skatina siekti, dalyvauti, kurti.*
- Kokios laikraščio temos Jus labiausiai domina?
- *Labai sunku išrinkti, nes kiekvienas numeris skirtingas. Įdomu paskaityti apie renginius, kuriuose nedalyvavome, ir apie naujienas, įvykius gimnazijoje.*
- Gal turite pasiūlymų, kad būtų dar įdomiau skaityti?
- *Na, anekdotų skiltyje galite įdėti mokinių atsiskaitomųjų darbų atsakymų, minčių „perliukų“. Jų tikrai yra daug ir labai originalių!*

2. Kalbuosi su Ieva iš 2e klasės:

- Ar skaitai gimnazijos laikraštį?

- *Taip, skaitau.*
- Ką sužinai iš laikraščio?
- *Skaitydama ne tik sužinau gimnazijos naujienas, mokinių nuopelnus, bet ir labai mėgstu perskaityti „linksmybių“ skiltį.*
- Kokių patarimų ar pasiūlymų turėtum?
- *Siūlyčiau į laikraštį įdėti skelbimus apie būsimus gimnazijos renginius, šventes.*
- Ar laikraštis reikalingas gimnazijai?
- *Mano nuomone, jis reikalingas tiems, kurie domisi gimnazijos naujienomis.*

3. Bandžiau prakalbinti ir bendraklasius Pijų ir Simoną:

- Ar skaitote gimnazijos laikraštį?
- *Kartais.*
- Ar laikraštis yra reikalingas gimnazijai?
- *Manom, jog taip. Dėl mokinių tobulėjimo.*
- Ką naujo sužinoote iš laikraščio?
- *Daug sužinome apie gimnazijos raidą, gyvenimą.*
- Kokių turite patarimų, pasiūlymų laikraščiui?
- *Imti daugiau interviu iš mokinių.*

Parengė Kotryna Ragažinskaitė

Dėmesio! Olimpiadų maratonas!

Vos tik grįžę po žvarbių žiemos atostogų, gimnazijos mokiniai pasinėrė į ruošimąsi konkursams, olimpiadoms, nes prasidėjo rajoninių olimpiadų maratonas. Kiekvieną savaitę vyksta bent po vieną olimpiadą.

Jau įvyko biologijos, anglų kalbos, informacinių technologijų, lietuvių kalbos ir literatūros rajoninės olimpiados, jaunųjų filologų konkursas. Džiaugiamės, jog beveik visas prizines vietas užėmė mūsų gimnazistai!

49-osios Lietuvos moksleivių biologijos olimpiados rajoninio turo 1-ąsias vietas skirtingose klasių kategorijose užėmė šie gimnazistai: **Rimantė Čirvinskaitė (4 kl.)**, **Aušrinė Jackevičiūtė (3 kl.)**, **Beatričė Milda Balaišytė (2 kl.)**, **Ovidija Šataitė (1 kl.)**. 2-ąsias vietas užėmė Ieva Juozapaitė (4 kl.), Danguolė Dovydaitytė (3 kl.), Nojus Vaičekonis (2 kl.), Eligijus Kulevičius (1 kl.). 3-iasias vietas pelnė Meda Bytautaitė (4 kl.), Dovilė Uogintaitė ir Inesa Židonytė (3 kl.), Simonas Petkevičius (2 kl.), Jonas Kaziliūnas (1 kl.).

11-ą klasių anglų kalbos olimpiadoje 1-ąją vietą užėmė **Alanas Kireilis**, 2-ąją vietą – Tadas Janeliūnas, o 3-iąją vietą – Arnas Krišiūnas.

Lietuvių kalbos ir literatūros olimpiadoje 1-ąsias vietas laimėjo **Kotryna Kraptavičiūtė (3 kl.) ir Živilė Matijošaitytė (2 kl.)**. 2-ąją vietą iš mūsų gimnazistų užėmė Iveta Janušauskaitė (3 kl.), 3-iąją – Justina Kripaitytė (2 kl.).

(Apie 48-ojo jaunųjų filologų konkurso rezultatus rašome 6-ame puslapyje.)

Sveikiname laimėtojus! Linkime sėkmės respublikiniuose etapuose!

Dar ne visos olimpiados, ne visi konkursai įvyko, todėl su nekantrumu laukiame dar daugiau puikių gimnazistų rezultatų!

Inesa Židonytė

Redaktorė ir maketuotoja – Iveta Janušauskaitė Konsultuoja mokytoja Regina Grubinskienė Redakcijos adresas – 325 kabinetas
--